

Bestemmelse af 1738, der ikke har nogen som helst contractmæssig Charakter, hvorfor det maatte være tilladeligt, at hvide den til hvilken som helst Tid. Fremdeles er der 6,000 Rbd. som Statskassen hidtil har svaret til Doffningshuset. Dette betragtes her som en kjøbenhavns Anstalt, men det er Noget, det aldrig har været om end Kjøbenhavn har været tilbøielig til at ane den Anstalt. Fremdeles er der 11,000 Rbd. som af Land- og Søetaten svares til Kjøbenhavns Fattigvæsen, og som skriver sig fra den gamle Bestemmelse af 1799, men ved disse 11,000 Rbd. er der oveni købet den Mærkelighed, at 1,200 Rbd. af dem egentlig er bestemt som Erstatning for Christians Pleiehus i Ekeensørde. Det havde dog været rimeligt, om denne Post aldeles var gaaet ud, og efter at Christians Pleiehus tilligemed den By og det Land, hvor det ligger, udesvære er gaaet bort fra os. Endelig har endog Theatret svaret 1,000 Rbd. til Staden. Om alle disse Poster, som tilsammen udgjøre 36,000 Rbd., troer jeg, man afgjort kan sige, at der ikke var nogen som helst Grund til, at Staten vedblev at svare dem. Om de øvrige 9—10,000 Rbd. er jeg ikke istand til at danne mig nogen bestemt Mening, men jaavel om de første 36,000 Rbd. som om de 9—10,000 Rbd., altsaa tilsammen ca. 45,000 Rbd., gjælder det, at ingen som helst Afsløsning af dem kunde finde Sted uden ved Rigsdagens Medvirkning. Det tilkom ikke Regjeringen at afgjøre, hvorvidt nogen som helst af disse Udgifter vare en Statens betingede paahvilende Forpligtelse, som den skulde tilsvare ikke blot i dette og i det næste Aar, men i en Aarvække, i Aarhundreder, og jeg kan ikke see rettere, end at Regjeringen har begaaet en meget betydelig Overskridelse af den Bemyndigelse, Rigsdagen har givet den, ved at bringe disse Summer i Afregning mod over $\frac{2}{3}$ af det Beløb, som den lavde Erstatningssum udgjør. Det er ikke efter nogen forudsatt Mening, men i Henhold til den Grundtanke, der ligger i Loven af 6te Juli 1867, at jeg betragter Kjøbenhavns Fæstningsværk som Noget, der er en meget betydelig Stats eiendom. (Berg: De tilhøre ikke mere Sta-

ten) Ja, da som Noget, der har været en meget betydelig Statseieendom, og jeg skal minde om, at denne Statseieendom om trent i Aarene 1855—57 blev anslaaet til et saa stort Beløb, at man for dette kunde indføre en heel ny Befæstning af Kjøbenhavn uden den Søerne. Her har man bølget denne Statseieendom for en Pris, som jeg ikke kan see over sig, 295,000 Rbd., hvilket udgjør ikke 3 Mk., men om trent 12 Sh. for hver Draakalen. Jeg finder, at der er langt større Anledning til, at denne Sag gjøres til Gjenstand for et Udvalgs Behandling end den Sag, som den ærede Forslagsstiller særlig har frembragt, sjoindt det ogsaa det indrømmer jeg villig, i Expropriationsforholdet findes Udskillighed som vægner sig der til. Af disse Grunde skal jeg understøtte det Forslag, der er kommet fra den ærede Forslagsstiller.

Sindenburg: Det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) om Nedsættelse af et Udvalg til denne Sags Undersøgelse, skal jeg tillade mig at støtte. Det er jo vistnok en meget varsselig Sag for Byen, at gjøre sig nogen Forestilling om, hvorvidt den Erstatning, der er tillagt de Private, er rigtig eller ikke, og det sees jo ogsaa, at det ærede Medlem, der nu satte sig, har herom været af en anden Mening end den ærede Forslagsstiller; thi, medens den ærede Forslagsstiller har antaget, at Erstatningen var fuldkommen urigtig, har den sidste ærede Taler meent, at de Erstatningssummer, der ere fastsatte af Commissionen, i det Hele træffe det Rigtige. Jeg troer imidlertid, at det ved den særegne Expropriation, der har fundet Sted, er et Kriterium, som man ellers mangler, og hvorved man uden nærmere at undersøge Taxationen har Noget at gaae efter. Det vil nemlig erkjendes, at denne Taxation har det Særegne, at det ikke er hele Værdien, der taxeres, men efterat Værdiforskjellen er undersøgt, skal den Private betale ikke den hele, men kun den halve Værdiforskjelse. Og det blev ogsaa paa det Stærkeste frembragt under Forhandlingerne om Loven af 6te Juli 1867, at her blev budt Grundeierne en Fordeel, og